Analize și opinii

Dan Pavel: “Mie îmi place în capitalism că te face să te înghesui la trei sarmale la Cotroceni, pentru că știi prea bine că n-ai rezista două luni fără banii de la stat”

Acum 8 minutes 9 Vizualizari 10 Timp de citire

Mie îmi place în capitalism că te face să te înghesui la trei sarmale la Cotroceni, pentru că știi prea bine că n-ai rezista două luni fără banii de la stat. Te duci acolo, te ploconești ca un capitalist adevărat și primești o pomană. Politicienii râd și-ți injectează suficienți bani încât să aperi ”capitalismul” de socialiștii care susțin că toată lumea ar trebui să joace cinstit în piața liberă. Lingi călcâie pe coridoarele puterii doar cât să prinzi un contract, o subvenție, o măslină… Bineînțeles că politicienii ăia nu-ți dau pomana din interes, Doamne ferește! Ci din bunătatea și naivitatea lor înduioșătoare. Așa-s unii lideri: nu le au cu capitalismul și chiar cred că vei

reinvesti în economia reală. Problema e că banii de la stat, reinvestiți în stat prin mâinile privatului, tot nu reprezintă capitalism. Nici piață liberă sau economie reală. E doar o formă parșivă de comisionare. Dacă

Important e că, în capitalismul nostru, te ploconești cu succes și primești ce-ți trebuie. Ca orice slugă, trebuie să respecți protocolul din România. După ce te scoate statul din foame, se umflă clasa mijlocie în tine și începi să urli cu mândrie: ”Mai dă-i în pula mea pe săraci și pe troglodiți, că nu știu să trăiască! Să le taie la scursuri, să le desființeze la șătrari, să le interzică la… (introduceți invectiva rasială preferată aici). Opriți paraziții, să nu mai sugă de la noi! Săracii sunt dușmanul prosperității noastre!”. Așa cere tradiția. Chiar dacă, în realitate, tu trăiești tot pe spinarea sărmanilor, doar că prim interpuși. Ai avantajul că ești un parazit aciuiat pe lângă alți prădători și mai pică ciozvârtele când se hrănesc ăia mari.

Trebuie să aperi sistemul pentru că știi că, într-un capitalism adevărat, domeniul tău de activitate ar fi fost înlocuit de două maimuțe sau un AI la reducere. Într-un sistem liber și cinstit, meseria de lingău n-ar fi fost suficient de profitabilă. Economia de piață te-ar fi obligat să te întorci la limita aptitudinilor naturale ce presupuneau scos cartofii din pământ, OnlyFans sau transformat pietre mari în pietre mai mici. Un sistem sănătos și performant nu are nevoie să fie apărat de toate slugile proaste. Se descurcă singur prin însăși mecanismele de autocorecție ale pieței libere: cerere și ofertă. Dacă produsul e bun, lumea cumpără. Pentru lingăi și paraziți economici nu există suficientă cerere nici măcar pe coridoarele puterii, d-apoi pe piață. Ai muri de foame. Mai bine cu trei sarmale și-o muie decât cu stomacul gol.

Marii capitaliști din zona instituțională, presă și influensing sunt atât de capitaliști încât depind în întregime de bugetele partidelor, de ONG-uri, de USAID, de finanțări UE și așa mai departe. Dacă dai o flegmă pe net, e imposibil să nu nimerești între felinarele unor apărători efervescenți care sunt ori sunt plătiți direct de stat, ori fac afaceri cu el. Sunt ăia care fac patru mii de like-uri în cinci minute, pentru că așa a decis algoritmul STS că merge piața liberă a ideilor. Ăștia sunt culmea capitalismului. Fără toate resursele astea, s-ar fi bazat doar pe credibilitatea și inteligența lor sclipitoare, ca să-și asigure o carieră de succes la bufet, în parcul de tiruri sau într-o echipă reflectorizantă care decolmatează canalizarea.

Măsurile de austeritate pe care le justifică pleacă din același raționament putred: luăm de la săraci și dăm la bogați ca să stimulăm capitalul. Socializăm pierderile pentru că atât am înțeles noi din capitalism. Capitaliștii nu trebuie lăsați să eșueze pe barba lor atunci când fac afaceri păguboase și pariuri de rahat. Trebuie să le salvăm noi afacerile, pentru că ăștia sunt ”too big to fail”! Inovează prea mult din banii și cercetările statului. Ar fi păcat. Apoi problema e că noi suntem prea corupți ca să putem recupera suficient de la capitaliști, așa că mai bine le tolerăm apucăturile ca să primim măcar comision. Cum dracu salvăm economia când greșește capitalismul? Păi implementăm un socialism selectiv. Supratăxăm amărâții, tăiem de la educație și servicii sociale, luăm de la infrastructură, dinamităm micile întreprinderi și împovărăm populația. De ce facem asta? Păi ca să protejăm capitaliștii ăia adevărați. Le dăm lor subvenții ca să sprijinim ”sectorul privat”, iar ăștia vor injecta banii înapoi în economie.

Mai târziu constatăm că ăia ”performanți” nu contribuiau suficient la buget și își injectează profitul în economia unui paradis fiscal care nu cooperează cu autoritățile locale. Bogătanii își fac vile în paradis, exact lângă politicienii cu care făceau afaceri. Președinții din Europa reprezintă interesele concernelor de petrol și gaze din Rusia sau SUA. Miniștrii vând tancuri și drone. Funcționarii fac contracte opace cu Big Pharma sau energia. Toată lumea are un sponsor și vinde câte ceva, numai interesul național nu e o preocupare. Între timp, gaura se tot adâncește. Calitatea vieții scade semnificativ. Prețurile cresc, încasările scad, populația e din ce în ce

mai împovărată și mai statică economic. Se constată că micile afaceri pe care le-am cocoșat cu măsurile erau mai importante pentru buget decât clica de capitaliști pe care am protejat-o.

găuri prin care să se poată strecura profitul marilor clienteli… ăăă… capitaliști, am vrut să zic. E adevărat că rupem micile afaceri pe genunchi, distrugem coeziunea socială, explodăm piața imobiliară și distrugem protecțiile sociale, dar n-avem încotro. Trebuie să redresăm economia, tovarăși! Noi nu mai avem bani pentru proiecte care ar crește nivelul de trai, iar capitaliștii nu investesc în regiuni subdezvoltate pentru că profitul e prea mic și instabil. Cercul e vicios, tovarăși. Creștem sărăcia și inegalitatea socială, dar per total merită regresul pentru că nu ne mai pleacă ”investitorii”. Avantajul capitalismului nereglementat este că poate fi sănătos chiar și dacă majoritatea nu mai are capital. Este un sistem care se raportează strict la el însuși. Așa că putem concentra capitalul în câteva centre profitabile și lăsăm restul regiunilor să moară de foame. Pe hârtie o să dea bine oricum.

Apoi, când scad consumul și colectarea de taxe la niveluri periculoase, ne apucă panica irațională. Ne amintim că economia se baza de fapt pe populație și pe micile afaceri. Pe fluxul liber de capital în toate direcțiile, nu doar în sus. Economia era sprijinită pe troglodiți, nu pe grupul ăla select, conectat, de dragul căruia am impus austeritatea. Nici pe grupul de slugi, plătite pe sub masă de la buget ca să ne învețe economie pe Facebook. Ar părea logic, la prima vedere, că majoritatea susține producția, consumul și încasările bugetare. Ăia cu afacerile înregistrate în Bermude, Virgine și Panama contribuie semnificativ mai puțin. Atunci marii economiști au o revelație uluitoare: ”Aoleo, se radicalizează populația!!! Se înmulțesc extremiștii, dragă! Se pare că relația unidirecțională, în care capitalul e conectat la buget, dar bugetul nu e conectat la capital, nu mai dă roade. Ce ne facem??? – Păi ce să facem!? Impunem cenzura și autoritarismul. Îi etichetăm pe toți: extremiști de dreapta, conspirații onești, marxiști sau whatever. Ce dă bine în ziua aia… Dăm vina pe stat că reglementează prea mult când suntem pe profit și că reglementează prea puțin când ieșim pe pierdere. E vina statului că piața e prea liberă sau prea controlată, în funcție de cum am futut noi iapa în anul ăla fiscal. În capitalism, mediul privat nu greșește niciodată. Singura greșeală posibilă e a statului, care nu-ți dă suficienți bani încât să fii capitalist adevărat: subvenții pe energie, subvenții pe producție, subvenții pe export, împrumuturi de la stat, fonduri europene, facilități fiscale etc.”.

În urma măsurilor de austeritate constatăm că am înfrânt economia ca să salvăm economia. Pentru cine am salvat-o? – Nu știm! E ca la ăia cu: Nu vă mai reproduceți ca să salvați planeta! – OK și cui lăsăm noi planeta dacă nu ne mai reproducem? Cintezoilor, pârșului de pădure? Așa și aici: Am salvat economia! Am pedepsit financiar și social, o întreagă populație, pentru faptele unui grup restrâns de interese private. N-a mers cu socialismul privat, iar societatea nu mai are de unde da. Stagnăm. Așa că trebuie să facem un nou împrumut ca să acoperim gaura adâncită de austeritate. E aceeași soluție, de fapt: socializăm pierderile, doar că în viitor. Banii obținuți din împrumut îi distribuim tot în cerc restrâns, la aceiași capitaliști care ne-au băgat în căcatul inițial. Asta până când nici măcar investitorii străini nu mai pot stoarce profit din piatra asta seacă.

Spre final, capitaliștii ăia mari caută să se care, populația face spume, politicienii fac rotația cadrelor, iar capitaliștii ăștia mici se sperie că rămân să se descurce într-o piața liberă. Se duc să o sugă la următorul ciclu de politicieni ca să nu rămână fără serviciu. Dacă nu sunt suficiente sarmale la Cotroceni, burgeri la Casa Albă sau caviar la Kremlin, capitaliștii mici intră în panică și încep să țipuie pe net că sunt dezamăgiți despre ce au votat. Se ceartă singuri cu paginile unor mafioți care s-au pișat pe ei cu boltă dintotdeauna. Idioții aplaudă. Dacă le intră sarmaua și pe tura asta nouă, zbiară satisfăcuți tot la noi. Idioții aplaudă. Uite așa iese isterie și-

un război cultural de toată frumusețea. Ăia fac ban pe ban și noi ne scoatem ochii între noi la îndemnul slugilor. Idioții aplaudă.

care le-am susținut noi anterior. Nu fiți conspiraționiști. Nu faceți jocurile Rusiei. Ideea e că ne vin prea puțini bani la buget. Ne pleacă investitorii. Ca să nu ne plece investitorii, trebuie să le dăm bani ca să investească. Ca să facem rost de capital va trebui ori să ne împrumutăm, ori să luăm de la populație. Impunem austeritate la populație ca să nu ne împrumutăm. Le dăm bani investitorilor. Ei nu investesc tot capitalul primit de la noi. Ba unii chiar pleacă cu banii. Le oferim condiții preferențiale. Economia e mai futută. Populația rămâne fără capital și nu mai avem încasări la buget. Trebuie să luăm împrumutul ăla care nu era necesar dacă impuneam austeritatea. Le dăm banii. Ei pleacă cu banii. Economia e și mai futută. De unde rezultă că problema principală e de la ăștia cărora nu le place modelul nostru capitalist. Huoooo, fira-ți-ai-dracu de extremiști!

Vă spun sincer, ador capitalismul ca și concept. Eu sunt de formație social-democrat (pe model scandinav). Sunt absolut convins că fără capitalism nu se poate. Mi-ar plăcea să-l aplicăm măcar o dată pe bune, ca să vedem dacă funcționează și dincolo de teorie. Sunt absolut convins că am beneficia teribil de implementarea lui pentru prima oară în România. Majoritatea apărătorilor capitalismului din ziua de azi ar suge pula în tăcere ca să poată trăi cinstit într-o piață liberă. Ar fi mai liniște. Plus că am putea relaxa fiscalitatea, la ce creșteri bugetare am avea din impozitarea progresivă a felației la toate curvele ideologice din țara asta. Până la urmă nu contează cui o sugi atâta timp cât o sugi. Că te înghesui la sarmaua neoliberală sau la iahnia pesedistă, tot nu ești liber. Oricât ai fi de capitalist, a fost cea mai proastă afacere pe care o puteai face vreodată: Să renunți la integritate și demnitate pentru profit. Numai târfele și clovnii fac asta. Nu pot respecta așa ceva. Mă culc. E și păcat să rămâi treaz în țara asta.

Autor: **Dan Pavel**

Despre autor

editor